

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Ловеч, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, III СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ВАСИЛ АНАСТАСОВ
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

при участието на секретаря МАРИНА ФИЛИПОВА
в присъствието на прокурора Д. Т. Д.
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20234300600005 по описа за 2023
година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК

Постъпил е въззивен протест с вх. № 5573/28.11.2022г. от прокурор при РП – Ловеч, ТО – Тетевен - Николай Пончев **против Присъда** № 25/16.11.2022г. по НОХД 20224330200212 по описа за 2022 година на РС – Тетевен **в частта**, с която на основание чл.216, ал.1 вр. чл.58а, ал.4 вр. чл.55, ал.1, т.2, б. „б“ НК е наложено на **Р. И. Р.**, ЕГН *****, от с. Г., област Л., български гражданин, неженен, безработен, с основно образование, неосъждан **наказание „ПРОБАЦИЯ“** със следните пробационни мерки:

- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС“ с. Г. , обл. Л. , ***** за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА при периодичност два пъти седмично, на основание чл.42а, ал.2, т.1 вр. чл. 42б, ал.1 НК;

- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, на основание чл.42а, ал.2, т.2 вр.

чл. 42б, ал.2 от НК;

Протестът атакува присъдата само в частта на наложеното наказание.

С цитираната присъда подсъдимият **Р. И. Р.**, ЕГН *****, от с. Г., област Л., български гражданин, неженен, безработен, с основно образование, неосъждан е признат **ЗА ВИНОВЕН** в това, че: на 17.04.22 г., във времето от около 02 ч. и 45 м. до около 03 ч., в с. Г., област Л., на ***** и в двора на № ****, противозаконно е повредил чужда движима вещ – лек автомобил „Опел“ „Астра“ с рег. № ****, собственост на И.М.М. от с. Б., обл. Л., като счупил: предно панорамно стъкло, преден ляв и преден десен фарове, стъкло на предна дясна врата, стъкло над заден десен калник, стъкло над заден ляв калник, задно стъкло, ляв стоп, десен стоп и причинил повреди: на преден капак и предна дясна носеща греда на купе, с което причинил материални вреди на обща стойност 1740.00 лева, поради което и на основание чл. 21б, ал.1 от НК вр. чл. 58а, ал.4 вр. чл. 55, ал.1, т.2 б."Б" от НК му е **НАЛОЖЕНО НАКАЗАНИЕ „ПРОБАЦИЯ“** със следните пробационни мерки:

- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС“ с. Г. , обл. Л. , ***** за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА при периодичност два пъти седмично, на основание чл.42а, ал.2, т.1 вр. чл. 42б, ал.1 НК;
- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, на основание чл.42а, ал.2, т.2 вр. чл. 42б, ал.2 от НК;

На основание чл.53, б. „А“ НК е отнето в полза на държавата един брой метална брадва с дължина на режещата част 10.5 см. и пречупена дръжка в едно с метална част с дължина 24.5 см. на дървената част.

Подсъдимия **Р. И. Р.**, ЕГН *****, е осъден да заплати по сметка на ОД на МВР гр. Ловеч направените разноски по ДП № 93/2022г. на РУ - Тетевен в размер на **393.08 лева**, на основание чл.189, ал.3 НПК.

Въззивният протест атакува постановената присъда **само в частта** за наложеното наказание. В протеста са изложени съображения, че присъдата е неправилна, тъй като от доказателствата по делото не може да се направи извод за наличие на изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, че и най-лекото предвидено в закона наказание – три месеца лишаване от свобода, условно, може да се окаже несъразмерно тежко с подсъдимия. Твърди, че са налице обстоятелства, което налагат наказание

лишаване от свобода под средния размер за престъплението, а именно три години, което да се определи при условията на чл.58а, ал.1 НК, като се намали с една трета и изпълнението на така наложеното наказание да се отложи при условията на чл.66, ал.1 НК. Твърди се, че това наказание би било справедливо с оглед причинените вреди. Позовава се, че деянието е извършено при тежки обстоятелства – с брадва повреждане на лек автомобил, счупване на всички стъкла, стопове, причиняване деформация на купето, придружено с телесни увреждания, ругатни и липса за възстановяване на щетите от страна подсъдимия (**Възражение за отегчаващи обстоятелства**). Моли съда да измени присъдата като увеличи наказанието, определяйки вида и размера като наложи наказание от една година лишаване от свобода, който размер на основание чл.58а, ал.1 НК да бъде намален с една трета и да отложи изпълнението на наказанието при условията на чл.66, ал.1 НК за изпитателен срок от три години.

В хода на производство не са постъпили допълнителни писмени изложения към въззивната жалба, на основание чл.320, ал.4 НПК.

Не са постъпили отговори от подсъдимия и неговия защитник по отношение на подадения въззивен протест.

Срещу така постановеното присъда не е постъпила жалба от подсъдимия или неговия защитник.

В открито съдебно заседание (о.с.з.) ОП – Ловеч се представлява от прокурор Д. Д., който заявява, че поддържа протеста. Счита, че от доказателството по делото не може да се установи наличие на изключителни и многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Моли протеста да бъде уважен и да са наложи поисканото в протеста наказание.

Подсъдимият Р. И. Р., редовно призован за о.с.з., не се явява не се представлява. Същият няма защитник за въззивното производство, а с оглед приетото с определението по чл.327 НПК, съдът е приел, че защитата не задължителна, като препис от определението е връчено на подсъдимия и възможността делото да се гледа в негово отсъствие на основание чл.269 НПК.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, като взе предвид депозираното в жалбата, съобрази доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно провери на основание чл.345, ал.4 вр. чл.313-

314 НПК изцяло правилността, законността, обосноваността и справедливостта на съдебния акт, установи следното:

Предмет на въззивното производство е присъдата, в частта, с която на основание чл.216, ал.1 вр. чл.58а, ал.4 вр. чл.55, ал.1, т.2, б. „б“ НК е наложено на Р. И. Р., ЕГН *****, от с. г., област Л., български гражданин, неженен, безработен, с основно образование, неосъждан, наказание „ПРОБАЦИЯ“ със следните пробационни мерки:

- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС“ с. г. , обл. Л. , ***** за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА при периодичност два пъти седмично, на основание чл.42а, ал.2, т.1 вр. чл. 42б, ал.1 НК;
- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, на основание чл.42а, ал.2, т.2 вр. чл. 42б, ал.2 от НК;

Следователно **предмет** на въззивното производство е правилността на Присъда № 25/16.11.2022г. по НОХД 20224330200212 по описа за 2022 година на РС – Тетевен, само досежно индивидуализацията на наказанието. В останалата част присъдата е влязла в сила, поради необжалване, на 28.11.2022г. Следователно въззивният съд е обвързан от установените факти и обстоятелства досежно датата, мястото, механизма на деянието, условията, предметите, обстоятелствата при което е извършено и следва да се ползва и позовава на тях.

Производството е по реда на чл.371, т.2 НПК. Съгласно задължителните указания, дадени в **т.1.1 ТР № 1 от 06.04.2009г. по тълк. д. № 1/2008г. на ОСНК на ВКС**, за да протече производството по чл.371, т.2 НПК следва да има признание на фактите по обвинителния акт, съгласие да не се събират доказателства по обвинението и обоснованост на самопризнанието, съгласно приобщеното в досъдебното производство (ДП) доказателства. Не е необходимо да има основателност на самопризнанията, а същите да са обосновани от доказателствата по ДП. В настоящото дело направеното самопризнание изцяло се подкрепя от събраните по ДП материали. След направен обстоен анализ на доказателствата по делото съдът установи, че същите са всеобхватни, пълни и последователни, поради което правилно първоинстанционният съд е приел, че повдигнатото обвинение е доказано. Представените доказателства са надлежно събрани в хода на ДП, които

заедно със самопризнанието са достатъчни да потвърдят по несъмнение начин описаната фактическа обстановка на прокурора.

Съгласно т.8.2 от ТР № 1 от 06.04.2009г. по тълк. д. № 1/2008г. на **ОСНК на ВКС** въззивният съд проверява дали процесуалната дейност на първоинстанционният съд е осъществена при съблюдаване на нормативната уредба, а именно дали са налице предпоставките по чл.371 НПК. Настоящият състав приема, че диференцираната процедура е напълно законосъобразно проведена – налице е самопризнание, съгласие да не се събират доказателства и същите се подкрепят в достатъчна степен от обвинението(л.151 от първоинстанционното дело). Правилно първоинстанционният съд е приел, че доказателствата се подкрепят с направените самопризнания по реда на чл.371, т.2 НПК, поради което производството е протекло по диференцираната процедура. Настоящият съд прие, че са спазени изискванията на чл.373, ал.2-3 НПК.

Не са налице съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на подсъдимия или частният обвинител и гражданския ищец, които да не са отстранени от настоящия съд и да налагат връщане на делото и разглеждане му отново от РС – Тетевен, на основание чл.335, ал.2 НПК.

Фактическата обстановка по делото е представена от първостепенния съд въз основа на описаното в обвинителния акт. Установени са по безспорен начин всички обстоятелства, значими за правилното му решаване, факта на извършване на деянието, механизма и конкретното своеобразие на обстоятелствата, при които то е осъществено, както и данни за индивидуализацията на наказанието по чл.12 НК. Правните изводи на РС – Тетевен са пълни, обхватни и задълбочени. Присъдата на районния съд е постановена при пълното, всестранно и точно изясняване на фактическата обстановка по делото, като въззивната инстанция няма основания да променя или изменя същата. Въпреки това Окръжен съд – Ловеч е съд както по фактите, така и по правото, т. нар. „втора първа инстанция“, поради което дължи да изложи свои собствени мотиви, анализ на доказателствата и да направи съответните правни изводи.

На основание, че делото е протекло по реда на чл.371, т.2 НПК, настоящият съд не разполага с процесуална възможност да реши делото на

основата на фактическа обстановка, различна от очертаната в обвинителния акт и да приеме, фактически положения, несъвместими с признатите факти (в този смисъл е ТР № 1 от 06.04.2009г. по тълк. д. № 1/2008г. на ОСНК на ВКС). Съгласно трайната съдебна практика на ВКС, обективизирана в Решение № 181 от 11.06.2012г. по н.д. № 486/2012г., когато въззивният съд не е достигнал до различни фактически изводи въз основа на доказателствата по делото, той не е длъжен да обсъжда подробно основа, което е задължително за първоинстанционната присъда. В този смисъл настоящият съд може да изложи същата фактическа обстановка, каквато е в присъдата.

ПО ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯТА НА НАКАЗАНИЕТО

Наказанието по чл.216, ал.1 НК предвижда наказание лишаване от свобода до пет години. Престъплението не е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК. Размерът на материалните щети са в размер на 1740 лева. Обществената опасност на процесното деяние се определя като **средна**.

Подсъдимият Р. И. Р. не е осъждан (д.76 ДП). Всичко това води до възможния правен извод за **ниска обществена опасност на дееца**.

Подбудите за извършване на деянието са незачитане на установените правила за правото на собственост.

Като **смекчаващи обстоятелства** съдът приема чистото съдебно минало (Решение № 240/29.01.2020 г. по н. д. № 820/2019 г. на ВКС), изразеното съжаление в залата. Подсъдимият работи. Съдействал на органите на ДП за разкриване на фактите от обективната действителност. Така направените самопризнания още в хода на досъдебното производство, се поддържат и на съдебна фаза и има оказано съдействие на разследващите органи (Решение № 140/07.12.2020 г. по н.д. 459/2020 г.; Решение № 6 от 24.02.2021 г. по н. д. № 446 / 2020 г.) Подсъдимият има добри характеристични данни (Решение № 259/23.01.2020 г. по НОХД 938/ 2019 г., Решение № 38/22.05.2020 г. на ВКС по НОХД 1176/2019 г.). Деянието е инцидентна проява в живота на подсъдимия. Налице е ниска стойност на предмета на посегателство – под 3 МРЗ към 17.04.2022 (3 x 710 = 2130), а вредите са в размер на 170 лева. В този смисъл е Решение № 80/19.06.2020 г. по н.д. 148/2020 г. на ВКС. Подсъдимият е проявил самокритичност и съжаление за стореното (Решение № 193/1991 г., н.д. № 35/1999г. на ВКС). Съгласно т.7 от ТР № 1 от 6.04.2009 г. по т. д. № 1/2008 г., ОСНК на ВКС ,

при определяне на наказанието съгласно правилата на чл. 373, ал. 2 НПК, признанието по чл. 371, т. 2 НПК не следва да се третира като допълнително смекчаващо отговорността обстоятелство, освен ако съставлява елемент на цялостно, обективно проявено при досъдебното разследване процесуално поведение, спомогнало за своевременното разкриване на престъплението и неговия извършител. В процесния случай в началния етап на ДП подсъдимият изцяло признава вината си (л.73-74 ДП). Поради което направеното от него признание по реда на чл.371, т.2 от НПК следва да се счита като смекчаващо отговорността обстоятелство при индивидуализацията на отделните наказания.

Като **отегчаващи** вината обстоятелства съдът прие: деянието е извършено в тъмната част на нощта, съпроводено с телесни увреждания. Неоснователни са възраженията на прокурора, че като отегчаващи следва да се приемат, че деянието е осъществено грубо – с брадва, всички фарове и стъкла на автомобила били счупени, както и че имало ругатни. На първо място, ако не са счупени всички фарове и стъкла на автомобила, то нямаше да има повреждане на чужда движима вещ, т.е. деянието щеше да не бъде съставомерно. Освен това дали са една или всички части, то този факт е включен в обвинението, посредством стойността на повредите, за което е признат за виновен. Второ, като отегчаващо следва да се приеме обстоятелство, ако вещта не беше повредена с брадва, а с ръце, което е доказателство за силата и интензитета на човешката сила. В този смисъл съвсем нормално е вещта да е повредена чрез брадва, поради което това е елемент от обективната страна на деянието и не следва да се третира като отегчаващо вината обстоятелство и по никакъв начин не разкрива по-особени начини . С оглед обичаят в практиката, винаги се използват ругатни при наличието на спор – наказателен или граждански. Ето защо тези възражение на прокурора са неоснователни.

Неоснователно е възражението на прокурора, че отсъствието на минимално предприети действия за възстановяване на сумата от страна на пострадалия е отегчаващо обстоятелство. Това е така, тъй като липсата на възстановяване на вредите ще се отчете като отегчаващо само в случай че съдът е установил съответната материална възможност. В този смисъл са Решение № 71/21.08.2020 г. по НОХД 246/20 г. на ВКС и Решение № 229/1991 на ВКС. В процесния случай това обстоятелство не може да бъде

ценено във вреда на подсъдимия, тъй като подсъдимият няма доходи, които да са над МРЗ и да осигурят неговата платежоспособност (л.77-78 ДП).

С оглед изложеното, при определяне на наказанието надделяват ниската степен на обществена опасност на дееца и смекчаващите вината обстоятелства над средната степен на обществена опасност на деянието и отегчаващите обстоятелства. Ето настоящият съдебният състав приема, че наказанието следва да бъде определено при превес на смекчаващите вината обстоятелства. Налице са изключителни смекчаващи обстоятелства. Следователно е налице първата предпоставка по чл.55, ал.1 НК

На следващо място, най-лекото предвидено наказание по чл.216, ал.1 НК е минимумът по чл.39, ал.1 НК, а именно 3 месеца, което по правилата на чл.58а, ал.1 НК следва да бъде под минимумът, а именно 2 месеца. От друга страна, реалното изтърпяване на наказанието няма да постигне целите на наказанието, тъй в затвора подсъдимият няма да се превъзпита, поправи, тъй като няма да има възможност да се обучава, да се научи да работи, за да погаси глобата си възможно най-скоро. Реалното изтърпяване в затвор ще има негативен ефект, доколкото ще антисоциализира подсъдимия, ще го лиши от свобода и ще има досег с лица, извършили по-тежки престъпления с резултантен характер. По този начин ще се изпълнят целите на общата и специалната превенция, както и целите на наказанието. Постановяването на наказание „лишаване от свобода“ неминуемо ще влоши положението на подсъдимия, което ще се окаже прекомерно тежко с оглед характера на деянието, обществената опасност и характеристикните данни на дееца. Нещо повече, наказанието „лишаване от свобода“ ще наруши правото на личен и семеен живот по чл.8 ЕКПЧ, тъй като ще лиши възможността на подсъдимия да комуникира с родителите си. Ето защо не са налице основанията, същият да изтърпи наказанието ефективно, тъй като това ще противоречи на целите по чл.35 НК. Ето защо в случая и най-лекото предвидено наказание, а именно 2 месеца с редуцията по чл.58а НК се оказва несъразмерно тежко. Следователно е налице и втората предпоставка по чл.55, ал.1 НК.

Неоснователно е възражението на прокурора за приложение на чл.66 НПК. Ако наказанието се определи към минимума по закона с редукция, то ще бъде 2 месеца. Но, чл.66 НК по никакъв начин не отчита превеса на смекчаващите обстоятелства и ролята на възстановителното правосъдие.

Напротив, ако се приложи чл.66 НК подсъдимият ще има един дълъг период от 3 години, в който ще се страхува да не извърши каквото и да деяние, което ще бъде предпоставка за неговото отпадане от обществото. Т.е. така предвиденото наказание няма да има целите на чл.34 НК, а по-скоро доста обременителен характер, което се оказва явно несъразмерно тежко. Следователно са налице едновременно предпоставките по чл.66 и чл.55 НК. Съгласно чл.58а, ал.4 НК – при тяхното едновременно наличие, съдът прилага само чл.55 НК, ако е по-благоприятен за дееца. В процесния случай ако се замени наказанието лишаване от свобода с пробация (чл.55, ал.1, т.2, б. „б“ НК), а не да бъде под минимума (чл.55, ал.1, т.1 НК) при условията на ефективно или условно осъждане (чл.66 НК), то същото ще е по-благоприятно, защото пробацията ще даде по-голяма възможност на подсъдимия да установява връзки с обществото, да се социализира, да работи, да полага труд и като продължителност е по-малка от изпитателния срок по чл.66 НК. А това е от водещо значение не само за настъпването на реабилитация, но и чувството да бъде свободен и да комуникира с други хора. Освен това пробационните програми създават възможност за посещаване на безплатни образователни курсове от осъденото лице, ако има желание, макар да не е наложено с присъдата като мярка. Следователно като правен извод, настоящата инстанция приема, че чл.55 НК е по-благоприятен от чл.58а, ал.1 вр. чл.66 НК. С оглед изложеното правилно РС – Тетевен е заменил наказанието лишаване от свобода с пробация, на основание чл.55, ал.1, т.2, б. „б“ НК. В този смисъл искането на прокурора в протеста е неоснователно.

В този смисъл правилно РС – Тетевен е приложил разпоредбата на чл.55, ал.1 НК и е наложил наказание „пробация“. Това наказание в най-голяма степен би изградило възпитателното и възпиращо действие на наказанието. С оглед препоръките на ЕК и СЕС, пробацията като вид наказание се явява в най-пълна степен близко до възстановителното правосъдие и дава по-голяма възможност на осъденото лице да се чувства пълноценен човек, да се намали ефекта от наказателното преследване върху неговото емоционално състояние.

Съгласно чл.42а, ал.4 НК пробационните мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ се налагат задължително на всички осъдени на пробация.

С оглед съотношението на разпределението между смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, то при определяне на продължителността на мерките по чл.42а, ал.1, т.1-2 НК, съдът изходи от ниската степен на обществена опасност на дееца, средната степен на тежест на деянието, както тежестта на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства. Същите налагат продължителността на мерките да бъдат малко над минимума (6 месеца), предвиден в законна, а именно: 8 (осем) месеца.

Периодичността на мярката по чл.42а, ал.1, т.1 НК е определена с императивна правна норма - два пъти седмично (чл.42б, ал.1 НК), а периодичността на мярката чл.42а, ал.1, т.2 НК е в дискрецията на пробационния служител или осъденото лице (чл.42б, ал.2 НК).

По делото се установи, че подсъдимият Р. И. Р. работи и се намира в трудоспособна възраст. Това е доказателство, че същият може да полага труд и да бъде полезен за обществото. Следвайки целите на наказанието - да има възпитателно действие спрямо подсъдимия за запазване на законите и добрите нрави (чл.36, ал.1, т.1 НК), то РС – Тетевен е следвало да наложи и пробационната мярка „поправителен труд“ и „безвъзмеден труд“ при предвидения в закона минимум. По този начин у субекта ще се затвърдят изградените трудови навици, ще бъде полезен на обществото, в което живее. За настоящото производство няма съответен протест, поради което с оглед принципа за не влошаване състоянието на подсъдимия (*reformatio in pejus*, чл.337, ал.2 НПК), настоящата инстанция не може да измени присъдата като увеличи така наложеното наказание с още две пробационни мерки.

С така определеното по вид и размер наказание съдът намери, че същото е справедливо и съответно на обществената опасност на конкретното деяние и на дееца, отговаря в най-пълна степен на изискванията на наказателната репресия и на принципите на българското наказателно законодателство, както и би изпълнило визираните в чл.36 НК цели на генералната и специална превенция. Същевременно, същото не се явява несъразмерно тежко и се явява достатъчно за осигуряване поправянето и превъзпитанието на подсъдимия, и оказване на предупредително въздействие върху него и върху останалите членове на обществото.

РС - Тетевен **правилно** е приложил закона, отчел е всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелствата вината, характера и степента на обществена

опасност на деянието и дееца, както и целите на общата, генералната и специална превенция и цел на наказанието по смисъла на чл.36 НК.

При така изложените съображения, въззивния съд намира, че протестът е неоснователен. При постановяване на присъдата са приложени правилата по чл.300, чл.310 НПК. Спазени са принципите за непрекъснатост на съдебното заседание и несменяемост. Присъдата на районния съд в обжалваната част е правилна и законосъобразна, постановена при правилен и обстоен анализ на събраните доказателства.

Това води и до извода, че на основание чл. 338 НК, като правилна, следва да се потвърди Присъда № 25/16.11.2022г. по НОХД 20224330200212 по описа за 2022 година на РС – Тетевен **в частта**, с която на основание чл.216, ал.1 вр. чл.58а, ал.4 вр. чл.55, ал.1, т.2, б. „б“ НК е наложено на Р. И. Р., ЕГН *****, от с. г., област Л., български гражданин, неженен, безработен, с основно образование, неосъждан наказание „ПРОБАЦИЯ“ със следните пробационни мерки:

- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС“ с. г. , обл. Л. , ***** за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА при периодичност два пъти седмично, на основание чл.42а, ал.2, т.1 вр. чл. 42б, ал.1 НК;

- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, на основание чл.42а, ал.2, т.2 вр. чл. 42б, ал.2 от НК;

Законодателят изрично е изключил от предмета на касационно обжалване въззивните решения по чл.334, т.1 и т.5,6 НПК, поради което настоящото решение е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране (арг. чл.346, т.2 НПК и **ТР № 2/30.08.2005г. по тълк. д. № 1/2005г. на ОСНК на ВКС**).

По изложените съображения и на основание чл.338 НПК, Окръжен съд – Ловеч

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА, като правилна, на основание чл.338 НПК, Присъда № 25/16.11.2022г. по НОХД 20224330200212 по описа за 2022 година на РС – Тетевен **в частта**, с която на основание чл.216, ал.1 вр. чл.58а,

ал.4 вр. чл.55, ал.1, т.2, б. „б“ НК е наложено на **Р. И. Р.**, ЕГН *****, от с. г., област Л., български гражданин, неженен, безработен, с основно образование, неосъждан **наказание** „ПРОБАЦИЯ“ със следните пробационни мерки:

- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РЕГИСТРАЦИЯ ПО НАСТОЯЩ АДРЕС“ с. г. , обл. Л. , ***** за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА при периодичност два пъти седмично, на основание чл.42а, ал.2, т.1 вр. чл. 42б, ал.1 НК;

- „ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПЕРИОДИЧНИ СРЕЩИ С ПРОБАЦИОНЕН СЛУЖИТЕЛ“ за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, на основание чл.42а, ал.2, т.2 вр. чл. 42б, ал.2 от НК;

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____